

מסורת הש"ס

16 שנת ע"ב (ג) ו' ת"י סוף
לקמן ס' ד"ה ד"ר חמ"ג
17 שנת ק"ו ו' ת"י ג' ו' ע"ל
18 שנת ע"ב ו' ת"י ו' ו' ו' ו'
19 שנת ק"ו ו' ת"י ו' ו' ו' ו'
20 שנת ק"ו ו' ת"י ו' ו' ו' ו'
21 שנת ק"ו ו' ת"י ו' ו' ו' ו'
22 שנת ק"ו ו' ת"י ו' ו' ו' ו'
23 שנת ק"ו ו' ת"י ו' ו' ו' ו'
24 שנת ק"ו ו' ת"י ו' ו' ו' ו'
25 שנת ק"ו ו' ת"י ו' ו' ו' ו'
26 שנת ק"ו ו' ת"י ו' ו' ו' ו'
27 שנת ק"ו ו' ת"י ו' ו' ו' ו'
28 שנת ק"ו ו' ת"י ו' ו' ו' ו'
29 שנת ק"ו ו' ת"י ו' ו' ו' ו'
30 שנת ק"ו ו' ת"י ו' ו' ו' ו'

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין סב.

עין מצוה גר מצוה

קלו א מ"י ט"ו מ"ג
שנת ה' ס' ס' ס'
פ"ד ר"ו
קל"ח ב מ"י ט"ו ס' ס' ס'
2
קל"ב ג מ"י ט"ו ס' ס' ס'
ד ר"ו ט"ו ס' ס' ס'
ה' ט"ו ס' ס' ס'
ו' ט"ו ס' ס' ס'
ז ט"ו ס' ס' ס'
ח ט"ו ס' ס' ס'
ט ט"ו ס' ס' ס'
י ט"ו ס' ס' ס'
יא ט"ו ס' ס' ס'
יב ט"ו ס' ס' ס'
יג ט"ו ס' ס' ס'
יד ט"ו ס' ס' ס'
ט"ו ט"ו ס' ס' ס'
טז ט"ו ס' ס' ס'
יז ט"ו ס' ס' ס'
יח ט"ו ס' ס' ס'
יט ט"ו ס' ס' ס'
כ ט"ו ס' ס' ס'

ורבא אמר [ד] לא באומר מותר.

וכרש הגולין (מכות דף ו'
והט) דממעט רבא מנשגגה פרט
לאומר מותר התם גרס רבה דעני
אזני בתריה אזי נמי גני גלות עובד
בשגגה כתיבי ט: מאי טעמא
דר' יוסי: ב' כלל גדול (שבת ד' ע.)
פ"ה דלמאי מ"ס דמאחז ומ"ס
דמהנה למאי אהו ולשון מטע לא
משמע כן ויש לפרש מ"ט דר' יוסי
הא לשמעון ולשם משמעון לאזות
ולמולדות איצטרין ומפרש משום
דלמכתיבו אהדיי דרשין נמי אחת
שהיא הנה והנה שהיא אחת:
העלם

מאכות

יאמת מהנה [ד]תניא ר' יוסי אומר ועשה מאחת מהנה פעמים שחייב אחת
על כולן פעמים שחייב על כל אחת ואחת ו"א"ר יונתן מאי טעמא דרבי יוסי
דכתיב ועשה מאחת מהנה אחת מאחת הנה מהנה אחת שהיא הנה והנה
שהיא אחת אחת שמעון מאחת שם משמעון הנה אבות מהנה תולדות אחת
שהיא הנה [ד]ודן שבת ושגגות מלאכות הנה שהיא אחת [שגגת שבת וודן
מלאכות אבל הבא דלא נפקא ליה חילוק מלאכות מדוכתא אחריתי
דכולי עלמא השתחוואה לחלק יצאה חילוק מלאכות דעבודת כוכבים נמי
תיפוק ליה מאחת מהנה אחת וביחא מאחת סימן אחת הנה אבות ויבוח
קיסור ניסוך והשתחוואה מהנה תולדות הנה מקל לפניה [א]אחת שהיא
הנה [ד]ודן עבודת כוכבים ושגגת עבודת הנה שהיא אחת [שגגת עבודת
כוכבים וודן עבודת הנה שגגת עבודת כוכבים היכי דמי אי קסבר בית
הכנסת הוא והשתחוה לו הרי לבו לשמים אלא רחוא אנדרטא וסגיד ליה
אי קבליה עליה מויד הוא אי לא קבליה עליה לא כלום הוא אלא
מאהבה ומיראה הניחא לאבי דאמר חייב אלא לרבא דאמר פטור מאי
איבא למימר יאלא באומר מותר תפשוט [ד]בעא מיניה רבא מרב כהנן
העלם זה וזה בידו מהו תפשוט [ד]אני חייב אלא אחת לא לא קשיא
ותפשוט ומי מצית מוקמת להני קריא בעבודת כוכבים דאילו הבא כתיב
במשיח פר ובנשיא שעיר וביחיד כשבה ושעירה ואילו בעבודת כוכבים
תנן ושון שבשעירה כיחיד [ו]תו לא מידי כי אתא רב שמואל בר יהודה אמר
הכי

ואי לא קבליה עליה באלוה לא כלום הוא
אלא לאו מאהבה ומיראה ורבא אמר לך
באומר מותר אומר מותר היינו העלם דבר
באומר מותר לגמרי העלם דבר [קיום מקצת
וביטול מקצת] תני רבי זכאי קמיה דרבי
יוחנן ויבח וקיסר וניסך [ו]השתחוה בהעלם
אחד אינו חייב אלא אחת אמר ליה [פוק
תני לברא אמר רבי אבא דאמר ר' זכאי
מתלוקת ר' יוסי ורבי נתן דתניא [ו]הבערה
ללא יצאה דברי רבי יוסי ורבי נתן אומר
לחלק יצאה למאן דאמר הבערה ללאו
יצאה השתחוואה [ו] נמי ללאו יצאה למ"ד
הבערה לחלק יצאה השתחוואה נמי לחלק
יצאה מתקוף לה רב יוסף דילמא עד כאן
לא קאמר רבי יוסי התם הבערה ללאו יצאה דנפקא ליה חילוק מלאכות
יאמת מהנה [ד]תניא ר' יוסי אומר ועשה מאחת מהנה פעמים שחייב אחת
על כולן פעמים שחייב על כל אחת ואחת ו"א"ר יונתן מאי טעמא דרבי יוסי
דכתיב ועשה מאחת מהנה אחת מאחת הנה מהנה אחת שהיא הנה והנה
שהיא אחת אחת שמעון מאחת שם משמעון הנה אבות מהנה תולדות אחת
שהיא הנה [ד]ודן שבת ושגגות מלאכות הנה שהיא אחת [שגגת שבת וודן
מלאכות אבל הבא דלא נפקא ליה חילוק מלאכות מדוכתא אחריתי
דכולי עלמא השתחוואה לחלק יצאה חילוק מלאכות דעבודת כוכבים נמי
תיפוק ליה מאחת מהנה אחת וביחא מאחת סימן אחת הנה אבות ויבוח
קיסור ניסוך והשתחוואה מהנה תולדות הנה מקל לפניה [א]אחת שהיא
הנה [ד]ודן עבודת כוכבים ושגגת עבודת הנה שהיא אחת [שגגת עבודת
כוכבים וודן עבודת הנה שגגת עבודת כוכבים היכי דמי אי קסבר בית
הכנסת הוא והשתחוה לו הרי לבו לשמים אלא רחוא אנדרטא וסגיד ליה
אי קבליה עליה מויד הוא אי לא קבליה עליה לא כלום הוא אלא
מאהבה ומיראה הניחא לאבי דאמר חייב אלא לרבא דאמר פטור מאי
איבא למימר יאלא באומר מותר תפשוט [ד]בעא מיניה רבא מרב כהנן
העלם זה וזה בידו מהו תפשוט [ד]אני חייב אלא אחת לא לא קשיא
ותפשוט ומי מצית מוקמת להני קריא בעבודת כוכבים דאילו הבא כתיב
במשיח פר ובנשיא שעיר וביחיד כשבה ושעירה ואילו בעבודת כוכבים
תנן ושון שבשעירה כיחיד [ו]תו לא מידי כי אתא רב שמואל בר יהודה אמר
הכי

ואי לא קבליה עליה באלוה לא כלום הוא
אלא לאו מאהבה ומיראה ורבא אמר לך
באומר מותר אומר מותר היינו העלם דבר
באומר מותר לגמרי העלם דבר [קיום מקצת
וביטול מקצת] תני רבי זכאי קמיה דרבי
יוחנן ויבח וקיסר וניסך [ו]השתחוה בהעלם
אחד אינו חייב אלא אחת אמר ליה [פוק
תני לברא אמר רבי אבא דאמר ר' זכאי
מתלוקת ר' יוסי ורבי נתן דתניא [ו]הבערה
ללא יצאה דברי רבי יוסי ורבי נתן אומר
לחלק יצאה למאן דאמר הבערה ללאו
יצאה השתחוואה [ו] נמי ללאו יצאה למ"ד
הבערה לחלק יצאה השתחוואה נמי לחלק
יצאה מתקוף לה רב יוסף דילמא עד כאן
לא קאמר רבי יוסי התם הבערה ללאו יצאה דנפקא ליה חילוק מלאכות
יאמת מהנה [ד]תניא ר' יוסי אומר ועשה מאחת מהנה פעמים שחייב אחת
על כולן פעמים שחייב על כל אחת ואחת ו"א"ר יונתן מאי טעמא דרבי יוסי
דכתיב ועשה מאחת מהנה אחת מאחת הנה מהנה אחת שהיא הנה והנה
שהיא אחת אחת שמעון מאחת שם משמעון הנה אבות מהנה תולדות אחת
שהיא הנה [ד]ודן שבת ושגגות מלאכות הנה שהיא אחת [שגגת שבת וודן
מלאכות אבל הבא דלא נפקא ליה חילוק מלאכות מדוכתא אחריתי
דכולי עלמא השתחוואה לחלק יצאה חילוק מלאכות דעבודת כוכבים נמי
תיפוק ליה מאחת מהנה אחת וביחא מאחת סימן אחת הנה אבות ויבוח
קיסור ניסוך והשתחוואה מהנה תולדות הנה מקל לפניה [א]אחת שהיא
הנה [ד]ודן עבודת כוכבים ושגגת עבודת הנה שהיא אחת [שגגת עבודת
כוכבים וודן עבודת הנה שגגת עבודת כוכבים היכי דמי אי קסבר בית
הכנסת הוא והשתחוה לו הרי לבו לשמים אלא רחוא אנדרטא וסגיד ליה
אי קבליה עליה מויד הוא אי לא קבליה עליה לא כלום הוא אלא
מאהבה ומיראה הניחא לאבי דאמר חייב אלא לרבא דאמר פטור מאי
איבא למימר יאלא באומר מותר תפשוט [ד]בעא מיניה רבא מרב כהנן
העלם זה וזה בידו מהו תפשוט [ד]אני חייב אלא אחת לא לא קשיא
ותפשוט ומי מצית מוקמת להני קריא בעבודת כוכבים דאילו הבא כתיב
במשיח פר ובנשיא שעיר וביחיד כשבה ושעירה ואילו בעבודת כוכבים
תנן ושון שבשעירה כיחיד [ו]תו לא מידי כי אתא רב שמואל בר יהודה אמר
הכי

מסנה גבי טעמת כתיב פעמים שחייב טעמת אחת על כולן גזון שוגג בשנת כסבור אין היום שנת אבל יודע היה של מלאכות שהוא
עושה אסורות בשנת מציא קריב אחד דחלא שגגה היא ופעמים שחייב על כל אחד ואחד כגון שאזי בשנת יודע שהוא שנת היום יש שנת
מורה וסגן במלאכות שלה היה יודע שהמלאכות הללו אסורות אלא מלאכות אחרות חייב על כל אחת ואחת שיש כאן שגגות הרבה: ר' יונתן
מפרש טעמא דר' יוסי היכי משמע ליה האי קרא: ועשה מאחת מהנה: היה ליה למכתב ועשה מאחת מהנה אי נמי ועשה מהנה אי נמי
ועשה אחת ולשתוק מדמתנייהו הכי ש"מ למדרש כל חד וחד לחודה לחייבו על אחת ועל מאחת כלומר מקצת העבירה על הנה ועל מהנה
כדמפרש הנה אבות מהנה תולדות. ולמדשעיהו נמי כי הדדי הכי מדסמרי להדדי: אחת שהיא הנה. כלומר פעמים שהוא חייב על מהנה אחת
טעמת הרבה והנה שהיא אחת פעמים שאינו חייב אלא אחת על מהנה הרבה והכי משמע מאחת מחייב הנה מהנה מחייב אחת מדמתני
מ' ויירא. והטעם מפרש על אחת כשעשה עבירה שנתכין לענינה שנתכין כלומר כולו מהנה על מהנה נמי מחייב כגון נתכין כלומר
שמעון ולא כחז אלא שמי אומות חייב. ולהכי נקט שמעון משום דשמי אומות ראשונות הוו להו שם נמקום אחר כגון שן כן נת וה"ה גז
מגדיל דן דמייחל אבל נתכין לכתוב שם אחר כגון נפתלי ולא כתב ממנו אלא שמי אומות לא מיחייב שאין כאן מלאכה בשום מקום: מהנה
פולדוס. דנפקא לן מדדמי להו לאזות והיינו מהנה כלומר מן הדומות להם: אחת שהיא הנה. דלמחר לעיל פעמים שמתחייב על כל
אחת ואחת דהיינו על אחת הנה על מהנה אחת כמה הטאות כגון ועשה מלאכות הרבה זודון שנת ושגגות מלאכות כדפרשית לעיל דיש
כאן שגגות הרבה: שגגת שבת וודן מלאכות. יודע שמלאכות הללו אסורות בשנת אבל כסבור אין שנת היום כולה חדא שגגה היא: דכולי
עלמא לחלק יאלא. דהכל מודים דכל היוצא מן הכלל ללמד על הכלל כו' יא' אי לא נפקא לן מדוכתא אחריתי ומשום הכי אמר ליה פוק
מני לברא דאפילו לרבי יוסי חייב על כל אחת ואחת: פיסוק ליה מאחת מהנה. לרבי זכאי נפקא פריך נהי דמתניתין רבי יוסי היא דהשתחוואה
ללאו יאלא מיהו תפיסוק לן דחייב על כל אחת ואחת מהנה דנפקא ליה לרבי יוסי בשבת דחא האי קרא גבי טעמת קתמנא כתיב
וגדרשה נמי בעבודת כוכבים הכי אחת ועשה אחת שעשה עבודה לעניה כגון זבוח מאחת ועשה מאחת כגון שחט סימן אחד לעבודת
כוכבים דלשכתן ליה הכשר גבי טעמת העוף פנימי: שבר מקל לפניו. לשם עבודת כוכבים דמי לשחיטה שזכור מפקתה וכו' דדרכה
לעבדה במקל כדאמרין במס' עבודת כוכבים בפ' ר' ישמעאל (דף נ"א). עבודת כוכבים שעובדין אותה במקל שכן מקל לפניו חייב:
אחת שהיא הנה. פעמים שהוא חייב על עבודה אחת טעמות הרבה כגון שעבד עבודת הרבה: זודון עבודת כוכבים ושגגת עבודתו.
דיוע ששגגות כוכבים אסורה זבוח אבל כסבור שמוטר לקטר רבא וליהשתחוה: אחת שהיא הנה שגגת עבודת כוכבים היכי דמי. כלומר היכי
מחוקק קרא בעבודת כוכבים הא לא משכחת לה שגגת עבודת כוכבים זודון עבודת הלך לא נפקא לן בעבודת כוכבים חלוק מלאכות
מהכא: אלא מאהבה ומיראה. יודע ששקורה עבודת כוכבים בעבודת הללו אבל שגג כן כסבור שאין עבודת כוכבים בחורה מאהבה
ומיראת אדם והי כשגגת עבודת כוכבים וזודון עבודת דמחייב חלא: אלא באומר מותר. כסבור אין עבודת כוכבים בחורה והי דלא
הי שגגת עבודת כוכבים וזודון עבודת אלא שגגת זה וזה מיהו קרא דקאמר הנה שהיא אחת מהכי מוקים לה: דבעא מיניה רבא מרב כהנן.
במסכת שבת פרק כלל גדול (דף ע"ו): להני קראי. האי אחת והאי הנה: ואילו בעבודת כוכבים (סנה) [סנה]. לעיל [סנה]: ושון רבי
והקמים שכן מצינו בשעירה כיומי: וכו' לא מידי. ליהא לשנויי מידי הלך לא נפקא לן חלוק מלאכות בעבודת כוכבים מהכא
אלא מהשתחוואה כדתקפתא דרבי יוסף. והא דרבי זכאי דפטור לה כדחלא נפקא (לקמן דף ע"ג). מלא תעבדסו הכתוב עשאן עבודה אחת:
הכי

מסנה גבי טעמת כתיב פעמים שחייב טעמת אחת על כולן גזון שוגג בשנת כסבור אין היום שנת אבל יודע היה של מלאכות שהוא
עושה אסורות בשנת מציא קריב אחד דחלא שגגה היא ופעמים שחייב על כל אחד ואחד כגון שאזי בשנת יודע שהוא שנת היום יש שנת
מורה וסגן במלאכות שלה היה יודע שהמלאכות הללו אסורות אלא מלאכות אחרות חייב על כל אחת ואחת שיש כאן שגגות הרבה: ר' יונתן
מפרש טעמא דר' יוסי היכי משמע ליה האי קרא: ועשה מאחת מהנה: היה ליה למכתב ועשה מאחת מהנה אי נמי ועשה מהנה אי נמי
ועשה אחת ולשתוק מדמתנייהו הכי ש"מ למדרש כל חד וחד לחודה לחייבו על אחת ועל מאחת כלומר מקצת העבירה על הנה ועל מהנה
כדמפרש הנה אבות מהנה תולדות. ולמדשעיהו נמי כי הדדי הכי מדסמרי להדדי: אחת שהיא הנה. כלומר פעמים שהוא חייב על מהנה אחת
טעמת הרבה והנה שהיא אחת פעמים שאינו חייב אלא אחת על מהנה הרבה והכי משמע מאחת מחייב הנה מהנה מחייב אחת מדמתני
מ' ויירא. והטעם מפרש על אחת כשעשה עבירה שנתכין לענינה שנתכין כלומר כולו מהנה על מהנה נמי מחייב כגון נתכין כלומר
שמעון ולא כחז אלא שמי אומות חייב. ולהכי נקט שמעון משום דשמי אומות ראשונות הוו להו שם נמקום אחר כגון שן כן נת וה"ה גז
מגדיל דן דמייחל אבל נתכין לכתוב שם אחר כגון נפתלי ולא כתב ממנו אלא שמי אומות לא מיחייב שאין כאן מלאכה בשום מקום: מהנה
פולדוס. דנפקא לן מדדמי להו לאזות והיינו מהנה כלומר מן הדומות להם: אחת שהיא הנה. דלמחר לעיל פעמים שמתחייב על כל
אחת ואחת דהיינו על אחת הנה על מהנה אחת כמה הטאות כגון ועשה מלאכות הרבה זודון שנת ושגגות מלאכות כדפרשית לעיל דיש
כאן שגגות הרבה: שגגת שבת וודן מלאכות. יודע שמלאכות הללו אסורות בשנת אבל כסבור אין שנת היום כולה חדא שגגה היא: דכולי
עלמא לחלק יאלא. דהכל מודים דכל היוצא מן הכלל ללמד על הכלל כו' יא' אי לא נפקא לן מדוכתא אחריתי ומשום הכי אמר ליה פוק
מני לברא דאפילו לרבי יוסי חייב על כל אחת ואחת: פיסוק ליה מאחת מהנה. לרבי זכאי נפקא פריך נהי דמתניתין רבי יוסי היא דהשתחוואה
ללאו יאלא מיהו תפיסוק לן דחייב על כל אחת ואחת מהנה דנפקא ליה לרבי יוסי בשבת דחא האי קרא גבי טעמת קתמנא כתיב
וגדרשה נמי בעבודת כוכבים הכי אחת ועשה אחת שעשה עבודה לעניה כגון זבוח מאחת ועשה מאחת כגון שחט סימן אחד לעבודת
כוכבים דלשכתן ליה הכשר גבי טעמת העוף פנימי: שבר מקל לפניו. לשם עבודת כוכבים דמי לשחיטה שזכור מפקתה וכו' דדרכה
לעבדה במקל כדאמרין במס' עבודת כוכבים בפ' ר' ישמעאל (דף נ"א). עבודת כוכבים שעובדין אותה במקל שכן מקל לפניו חייב:
אחת שהיא הנה. פעמים שהוא חייב על עבודה אחת טעמות הרבה כגון שעבד עבודת הרבה: זודון עבודת כוכבים ושגגת עבודתו.
דיוע ששגגות כוכבים אסורה זבוח אבל כסבור שמוטר לקטר רבא וליהשתחוה: אחת שהיא הנה שגגת עבודת כוכבים היכי דמי. כלומר היכי
מחוקק קרא בעבודת כוכבים הא לא משכחת לה שגגת עבודת כוכבים זודון עבודת הלך לא נפקא לן בעבודת כוכבים חלוק מלאכות
מהכא: אלא מאהבה ומיראה. יודע ששקורה עבודת כוכבים בעבודת הללו אבל שגג כן כסבור שאין עבודת כוכבים בחורה מאהבה
ומיראת אדם והי כשגגת עבודת כוכבים וזודון עבודת דמחייב חלא: אלא באומר מותר. כסבור אין עבודת כוכבים בחורה והי דלא
הי שגגת עבודת כוכבים וזודון עבודת אלא שגגת זה וזה מיהו קרא דקאמר הנה שהיא אחת מהכי מוקים לה: דבעא מיניה רבא מרב כהנן.
במסכת שבת פרק כלל גדול (דף ע"ו): להני קראי. האי אחת והאי הנה: ואילו בעבודת כוכבים (סנה) [סנה]. לעיל [סנה]: ושון רבי
והקמים שכן מצינו בשעירה כיומי: וכו' לא מידי. ליהא לשנויי מידי הלך לא נפקא לן חלוק מלאכות בעבודת כוכבים מהכא
אלא מהשתחוואה כדתקפתא דרבי יוסף. והא דרבי זכאי דפטור לה כדחלא נפקא (לקמן דף ע"ג). מלא תעבדסו הכתוב עשאן עבודה אחת:
הכי

מסנה גבי טעמת כתיב פעמים שחייב טעמת אחת על כולן גזון שוגג בשנת כסבור אין היום שנת אבל יודע היה של מלאכות שהוא
עושה אסורות בשנת מציא קריב אחד דחלא שגגה היא ופעמים שחייב על כל אחד ואחד כגון שאזי בשנת יודע שהוא שנת היום יש שנת
מורה וסגן במלאכות שלה היה יודע שהמלאכות הללו אסורות אלא מלאכות אחרות חייב על כל אחת ואחת שיש כאן שגגות הרבה: ר' יונתן
מפרש טעמא דר' יוסי היכי משמע ליה האי קרא: ועשה מאחת מהנה: היה ליה למכתב ועשה מאחת מהנה אי נמי ועשה מהנה אי נמי
ועשה אחת ולשתוק מדמתנייהו הכי ש"מ למדרש כל חד וחד לחודה לחייבו על אחת ועל מאחת כלומר מקצת העבירה על הנה ועל מהנה
כדמפרש הנה אבות מהנה תולדות. ולמדשעיהו נמי כי הדדי הכי מדסמרי להדדי: אחת שהיא הנה. כלומר פעמים שהוא חייב על מהנה אחת
טעמת הרבה והנה שהיא אחת פעמים שאינו חייב אלא אחת על מהנה הרבה והכי משמע מאחת מחייב הנה מהנה מחייב אחת מדמתני
מ' ויירא. והטעם מפרש על אחת כשעשה עבירה שנתכין לענינה שנתכין כלומר כולו מהנה על מהנה נמי מחייב כגון נתכין כלומר
שמעון ולא כחז אלא שמי אומות חייב. ולהכי נקט שמעון משום דשמי אומות ראשונות הוו להו שם נמקום אחר כגון שן כן נת וה"ה גז
מגדיל דן דמייחל אבל נתכין לכתוב שם אחר כגון נפתלי ולא כתב ממנו אלא שמי אומות לא מיחייב שאין כאן מלאכה בשום מקום: מהנה
פולדוס. דנפקא לן מדדמי להו לאזות והיינו מהנה כלומר מן הדומות להם: אחת שהיא הנה. דלמחר לעיל פעמים שמתחייב על כל
אחת ואחת דהיינו על אחת הנה על מהנה אחת כמה הטאות כגון ועשה מלאכות הרבה זודון שנת ושגגות מלאכות כדפרשית לעיל דיש
כאן שגגות הרבה: שגגת שבת וודן מלאכות. יודע שמלאכות הללו אסורות בשנת אבל כסבור אין שנת היום כולה חדא שגגה היא: דכולי
עלמא לחלק יאלא. דהכל מודים דכל היוצא מן הכלל ללמד על הכלל כו' יא' אי לא נפקא לן מדוכתא אחריתי ומשום הכי אמר ליה פוק
מני לברא דאפילו לרבי יוסי חייב על כל אחת ואחת: פיסוק ליה מאחת מהנה. לרבי זכאי נפקא פריך נהי דמתניתין רבי יוסי היא דהשתחוואה
ללאו יאלא מיהו תפיסוק לן דחייב על כל אחת ואחת מהנה דנפקא ליה לרבי יוסי בשבת דחא האי קרא גבי טעמת קתמנא כתיב
וגדרשה נמי בעבודת כוכבים הכי אחת ועשה אחת שעשה עבודה לעניה כגון זבוח מאחת ועשה מאחת כגון שחט סימן אחד לעבודת
כוכבים דלשכתן ליה הכשר גבי טעמת העוף פנימי: שבר מקל לפניו. לשם עבודת כוכבים דמי לשחיטה שזכור מפקתה וכו' דדרכה
לעבדה במקל כדאמרין במס' עבודת כוכבים בפ' ר' ישמעאל (דף נ"א). עבודת כוכבים שעובדין אותה במקל שכן מקל לפניו חייב:
אחת שהיא הנה. פעמים שהוא חייב על עבודה אחת טעמות הרבה כגון שעבד עבודת הרבה: זודון עבודת כוכבים ושגגת עבודתו.
דיוע ששגגות כוכבים אסורה זבוח אבל כסבור שמוטר לקטר רבא וליהשתחוה: אחת שהיא הנה שגגת עבודת כוכבים היכי דמי. כלומר היכי
מחוקק קרא בעבודת כוכבים הא לא משכחת לה שגגת עבודת כוכבים זודון עבודת הלך לא נפקא לן בעבודת כוכבים חלוק מלאכות
מהכא: אלא מאהבה ומיראה. יודע ששקורה עבודת כוכבים בעבודת הללו אבל שגג כן כסבור שאין עבודת כוכבים בחורה מאהבה
ומיראת אדם והי כשגגת עבודת כוכבים וזודון עבודת דמחייב חלא: אלא באומר מותר. כסבור אין עבודת כוכבים בחורה והי דלא
הי שגגת עבודת כוכבים וזודון עבודת אלא שגגת זה וזה מיהו קרא דקאמר הנה שהיא אחת מהכי מוקים לה: דבעא מיניה רבא מרב כהנן.
במסכת שבת פרק כלל גדול (דף ע"ו): להני קראי. האי אחת והאי הנה: ואילו בעבודת כוכבים (סנה) [סנה]. לעיל [סנה]: ושון רבי
והקמים שכן מצינו בשעירה כיומי: וכו' לא מידי. ליהא לשנויי מידי הלך לא נפקא לן חלוק מלאכות בעבודת כוכבים מהכא
אלא מהשתחוואה כדתקפתא דרבי יוסף. והא דרבי זכאי דפטור לה כדחלא נפקא (לקמן דף ע"ג). מלא תעבדסו הכתוב עשאן עבודה אחת:
הכי

אסורות בשנת אכל שם ששם היום (שם). העלם זה וזה בידו. שנת ומלאכות. מדר. חייב אחת על כולן על כל אחת ואחת (שם). וזה לא מידי. אין לזון אחר דבר ו' (מכות יז) ו' לא נפקא מידי (שבועות כג) אין להכי
על כך ריביות לה [דוסי' כ"א] אין להקשות על דבר זה [ד' כ"ג] ו' [ד' כ"ג] אין להקשות בדבר זה [ד' כ"ג] ו' [ד' כ"ג]